

[Ivar Hansen]

Jeg har lagt mærke til, at SF har afstået fra helt præcist at fastsætte, hvordan sådan et lovvurderingsråd skal arbejde, og hvilken kompetence det skal have. SF overlader venligst til præsidiet at fastsætte en forretningsorden, og det kan jeg godt forstå, for her er vi ved det helt centrale punkt, og jeg er ligesom tidligere ordførere af den opfattelse, at en henlæggelse af sekretariatsfunktionerne til Folketingets Ombudsmand bestemt ikke er anbefalelsesværdig.

Der bliver givet nogle eksempler på uklarhed i lovgivningen og på, at dommerstanden havde henvendt sig med kritik, uden at det har ført til noget resultat, men det må være folketingsudvalgenes opgave at lytte til den kritik, der kommer i forbindelse med en lovbehandling, og over for ministeren drage omsorg for, at administrative knuderier i lovforslag bliver rettet.

Fra Venstres side deltager vi gerne i en debat om, hvordan vi kan styrke Folketingets stilling i forbindelse med lovgivningen, men vi kan ikke medvirke til et forslag, der i forbindelse med lovgivningens gennemførelse ville skabe en betydelig uklarhed om, hvem der egentlig har ansvaret for det, Folketinget vedtager. Vil det være ministeren eller lovvurderingsrådet, og hvem skal man henholde sig til, hvis der opstår problemer i fremtiden? Ministeren kan spørge, om det er hans ansvar, og han kan i nogle tilfælde vaske sine hænder, og så må det være lovvurderingsrådets ansvar, og det vil måske også sige fra. Så af rent principielle grunde må vi fra Venstres side sige, at dette ikke er en model, der kan anvendes.

Aage Brusgaard (FP):

Indledningsvis vil jeg sige, at Fremskridtspartiet principielt er enig i intentionerne i forslaget fra SF, som jeg mener er lagt åbent frem, hvilket altså vil sige, at der ikke er nogen grund til at kritisere enkelte punkter, for det må kunne klares i udvalgsarbejdet, når vi er nået længere frem.

Fremskridtspartiet accepterer, at vi får et forhåbentlig uvildigt juridisk sekretariat i Folketinget, som skal være sekretariat for hele Folketinget, altså også for oppositionen. Problemet er vel, at vi ofte føler, at Justitsministeriet arbejder som regeringens forlængede arm og går regeringens ærinde ved besvarelser af

stillede spørgsmål. Det er ikke bare et problem med den nuværende regering, men også med de regeringer, vi vil få om 10 og 20 år, altså et generelt problem, som vi kunne få løst med dette forslag.

Økonomien i forslaget er ikke beskrevet på nogen måder. Det er nok Fremskridtspartiets intention, at det burde kunne hvile i sig selv, f.eks. kunne man neddrole Justitsministeriets lovkontor og overføre midlerne, ellers er Fremskridtspartiet i hvert fald villigt til at finde kroner på andre konti og bruge dem til dette område, for vi må erkende, at demokrati koster penge. Vi kunne også formode, at hvis vi havde en sådan uvildig juridisk instans, kunne man måske spare penge ved at undgå fejldispositioner.

I pkt. 1 er nævnt rådets sammensætning, nemlig to repræsentanter for det retsvidenskabelige fakultet på Københavns og Århus Universiteter, to repræsentanter for domstolene og en fra advokatstanden.

Jeg kan godt sige allerede nu, at Fremskridtspartiet er imod, at domstolene bliver repræsenteret, for vi ved, at dommere ofte senere skal bedømme eventuelle tvivlsspørgsmål og grundlovsstridige beslutninger, der er truffet i Folketinget, så vi mener, det kan blive et problem. Vi ved også, at mange af de dommere, der fungerer her i landet, er rekrutteret fra Justitsministeriet, så de måske kan have et loyalitetsproblem, men vi er villige til at udvide repræsentantgruppen for universiteterne og gerne med en erhvervsjuridisk fakultetsansat.

SF skriver, at der ikke er taget stilling til sekretariatets placering, men jeg vil godt meddele, at Fremskridtspartiet mener, at det er mest korrekt, at det får en placering her i huset. Det behøver ikke være lige klos op ad Justitsministeriet, der må kunne blive plads herinde.

De Konservatives gruppeformand, hr. Gammelgaard, har offentligt kritiseret forslaget, og det kunne måske være, fordi han vil prøve at forsvare sin justitsminister og sin regering på grund af de ting, der er kommet frem. Mange svar på de spørgsmål, der er stillet til Justitsministeriet, har været mere vildledende, end de har været vejledende, og nogle af dem har været direkte forkerte.

Jeg kan se, der er en lampe, der lyser under papiret, så jeg vil ikke komme med eksempler nu, men vi har, så vidt jeg er orienteret, 3 mi-